

[Finansministeren.]

har været inde i de senere Aar, er ganske parallel med den Prisbevægelse, der har været baade i England og Norge. Pristallet er siden 1931, hvis vi sætter Tallet dengang til 100, steget her i Landet til 115, i England til 114 og i Norge til 116. I Sverige har Bevægelsen, som jeg ogsaa gjorde opmærksom paa, paa Grund af de særlige Forhold været noget svagere, idet Prisstigningen der er gaaet fra 100 til 108. Prisstigningen er altsaa almindelig, og den skyldes jo ogsaa herhjemme i høj Grad Konjunkturerne ude omkring.

Der er yderligere det at sige, at denne Prisbevægelse i høj Grad har været til Fordel for Landbruget, og det er denne Prisbevægelse til Fordel for Landbruget, der stærkest har bidraget til Stigningen i det Udgiftstal, hvorefter Tjenestemændenes Lønninger reguleres.

Naar man tager samtlige disse Forhold i Betragtning, forekommer det mig, at der ikke fra Venstres Side kan gives nogen rimelig Begrundelse for, at man ikke vil deltage i den Lovgivning, der her er Tale om, naar man i øvrigt stiller sig paa det Standpunkt, at det er rimeligt, at Tjenestemændene faar Dækning for Prisstigningen, og det forstaar jeg at man gør.

Det, der foreslaas af det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, er jo, at man skal gribe ind i Tjenestemandorganisationernes rent indre Forhold, Spørgsmaalet om, hvorledes de skal træffe deres Beslutninger i Forholdet til Staten. De Bestemmelser, det ærede Medlem henviste til, var jo af en helt anden Karakter; det drejede sig simpelt hen om selve Forholdet mellem Organisationerne og Samfundet.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa de forskellige Betragtninger, der er fremført. Jeg tror i al Almindelighed at turde sige, at Tjenestemændene er ganske klar over, hvad der i denne Sag er Maske, og hvad der er ærligt Ansigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren P. Larsen: Den højtærede Finansministers Betragtninger angaaende Prisudviklingen her i Landet var jo paa Linie med, eller vi kan sige i Forstaaelse med de Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen gjorde sig til Talsmand for. Ved dette Lovforslags første Behandling gjorde jeg opmærksom paa — og det staar jo fremdeles fast —, at den Gruppe af Livs-

fornødenheder, der er steget mindst, er Fødemidler. Vi erindrer jo, at den højtærede Landbrugsminister midt i December i dette høje Ting om en Række Landbrugsvarer sagde, at det var det, der var steget mindst, og deri fandt Begrundelsen for Gennemførelse saavel af de Smaalove, der vedrører Priserne paa en Række Landbrugsvarer, som Flæskeordningen. Det er altsaa givet, at der er andre Priser inden for Husholdningsomraadet, der er steget langt stærkere end Priserne paa Fødemidler. Der til kommer yderligere, at naar vi træffer sammen med Regeringspartienes Folk ude omkring og det passer dem at optræde paa den Linie, bebrejder de os, at vi ikke har stemt for de Love, som medførte disse Prisforhøjelser paa Landbrugsvarerne. Man kan jo ikke gøre baade det ene og det andet, men jeg synes jo nok, at man skulde aftale inden for Regeringspartierne, hvilken Rolle man fortrinsvis vil spille, for det er jo givet, at Regeringens Politik paa disse Omraader har medført en ikke uvæsentlig Prisforhøjelse.

Saa sent som i Gaar, da jeg rejste til Møde paa Fyn og købte „Ekstrabladet“ formedelst en Tiøre, ser jeg, at der igen trygles om at faa flere Varer over paa Frilisten. Hvorfor? Fordi „Ekstrabladet“, som det tro Regeringsblad det er, ikke vil unklade at gøre Regeringen opmærksom paa, at naar de Varer, der ikke har handelspolitisk Interesse, overføres fra den bundne Liste til Frilisten, saa medfører det er betydeligt Prisfald.

Finansministeren (V. Buhl): Det, der har været afgørende for os vedrørende det Spørgsmaal, vi her beskæftiger os med, er Prisstigningen fra Januar 1937 til Januar 1938. Inden for denne Periode er det danske Engrospristal for animalske Levnedsmidler steget fra 95 til 119.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. F. Ulrichsen: Det har været Det konservative Folkepartis Opfattelse vedrørende dette Spørgsmaal, at naar man gik uden for Tjenestemandslovens Rammer, altsaa ind i den stille Zone, saa skulde man gøre det i Lovens Aand. Den højtærede Finansminister har foretrukket at gaa uden for Lovens Rammer, men ikke at gøre det i Tjenestemandslovens Aand. Hvordan har han kunnet gøre det? Jo, ganske simpelt, fordi han havde den formelle, den juridiske